

HEM CONEGUT... YURIKO ITHO

Fa uns dies, la M José Jover, del grup de Puntaires de La Garriga, ens va demanar per si podíem atendre una puntaires japonesa de visita a Girona. És clar, encantades. L'hem acompanyat per alguns dels millors paisatges gironins, hem visitat el Museu de la Catedral de Girona i el Museu d'Arenys, i hem compartit moltes històries de puntes d'aquí i d'allà, del Japó i de Catalunya, que intentarem compartir amb vosaltres.

La YURIKO m'explica que al Japó les puntes no són tradició, que s'han començat a fer des de fa relativament pocs anys, però que han tingut molt bona acceptació perquè les manualitats els agraden molt. La Yuriko em diu que, quan era jove, va veure una pel·lícula francesa on hi sortia una noia fent puntes i de seguida va pensar..." Això és per mi!". Però li era difícil de començar. Mentrestant la seva sogre va emmalaltir i ella, amb nens i feina, no la va poder cuidar d'aprop, i a la seva mort va començar a fer puntes, li devia. Va anar a classe amb la professora Katsuko, a Kioto. La professora volia fer un congrés al Japó per estimular les puntes, i en descobrir que la Yuriko parlava anglès es varen posar mans a l'obra. Varen anar a Praga el 2004 a conèixer bé un congrés de l'OIDFA, després a Atenes... i el 2012 feien el seu al Japó. Per a això va haver d'aprendre francès, buscar molts diners, parlar amb molta gent... feina i feina! N'està molt cofoia, però diu que un cop i prou. No és estrany, ella va portar tota la responsabilitat organitzativa del congrés de l'OIDFA de KOBE. És una dona delicada com una pianista, que ho és, i amb l'empenta d'una empresària.

Hem parlat de com fer que les associades col·laborin i s'impliquin en projectes, aquí i allà. I elles, a més, se senten lluny del centre de les puntes, de la tradició d'aquí. OIDFA Japó organitza cursos, convidant professores europees. Costós, els resulta massa costós, però és obligat per anar ajudant a evolucionar i créixer.

I hem parlat de les puntes com a 'art', per a algunes, i les puntes com a 'artesanía', per a moltes més... Ella gaudeix dissenyant les seves pròpies puntes! De fet les que publiquem, i que ens permet reproduir, són pròpies. Però no en té els patrons perquè treballa sobre el dibuix que fa amb llapis. Per tant, si us agraden us animem a treballar sobre el mateix dibuix. O ens en demaneu una còpia a escala natural. Parlem de la lleugeresa de la seva obra, de com n'és d'important per a ella l'ESPAI (un bé escassíssim al Japó!), de quantes coses han de conviure en un mateix reduït espai...

I parlem de les noies joves actuals i de com els atrau poc una cosa, les puntes, que no té cap utilitat. Li agrada fer puntes, però no sap què fer-ne un cop hi ha passat tantes hores... Diu que el que encara pot regalar són xals. Potser tindriem més èxit enfocant-les més cap al món artístic? Somriu... ella sap que el seu hobby acaba amb ella, que la peli francesa que va veure quan era jove no pot passar al Japó, que els seus fills i nets prefereixen les pantalles als boxets.

Una abraçada, Yuriko. Ens ha agradat molt ensenyar-te Catalunya, les nostres puntes, i xerrar amb tu una estona!

